

Lootin perheskandaalit

Kirj. Jussi Raitio.

Julkijumalattomassa Sodoman kaupungissa asui kaikessa rauhas-
sa m. m. ukko Abrahamin veljen-
poika Loot vaimonsa ja kahden
tyttärensä kanssa. Mutta kerran
sattui sitten ikävä ja moninkertai-
nen kotirauhan häiritseminen, jon-
ka perimmäiset seuraukset, m. m.
siveelliseltä kannalta katsoen ei-
vät ole suinkaan vähäksi arvatta-
vat. Asian kulku on kutakuinkin
seuraava.

Ukko Jehova oli saanut sellaisen
päänäpiston, että niin syntinen
kaupunki, kuin Sodoma, on aivan
tarpecton olemassa maanpäällä. Ja
tästä syystä oli hän päättänyt polt-
taa poroksi koko roskan. Eikä
edes hänen asiamiehensä, hurskaan
Abrahamin rukoukset muuttaneet
ukon mieltä. Ainoa vaikutus mi-
kä niillä oli, oli se, että Lootin pe-
he päätettiin pelastaa. Pelastustyö
sekä Sodomän hävittäminen annet-
tiin kahden korkea-arvoisen her-
rasmiehen tehtäväksi.

Niinpä sitten eräänä iltapuhtee-
na saapuivatkin Lootin taloon nä-
mä kaksi herrasmiestä. Loot, luul-
len että herrat olisivat tulleet ko-
simaan hänen naima-ijässä olevia
tyttäriään, oli sangen kohtelias ja
kehotti vieraita astumaan sisälle,
jäämään taloon yöksi ja antamaan
pestä, hieman tahraantuneet, jal-
kansa.

— Aamulla varhain noustuanne,
menette sitten matkaanne, ehdotte-
li Loot.

Mutta herrat, jotka eivät olleet
tulleet Lootin tyttäriä kosimaan,
vaan kaupunkia hävittämään ja
Lootia armahtamaan, tunsivat lii-
an hyvin arvonsa ja vastasivat
Lootille:

— Kiitos! Mielummin vietäm-
me kadulla yömmie.

Mutta kun Loot väsymättömästi
kehotti heitä yöpymään ja kun ta-
lon neiditkin, veikeästi silmää vil-
kuttaen, yhtyivät isänsä pyyntöön,
niin taipuivat herrat.

Ja Lootin neidit kattoivat pian
illallispöydän ja niin ryhdyttiin il-
lalliselle.

Kellon joutuessa pikkutunneille
ja ukko Lootin jo ollessa täydessä
humalassa, josta syystä rouva Loot
kuletti hänet sänkykamariin le-
päämään, olivat nuoret herrat jo
niin innostuneet seuraansa, ettei
heillä ollut aikomustakaan lähteä
talosta.

Mutta juuri kun he olivat maa-
tapanemassa tytärten laittamille
vieterivuoteille, saapuivat musta-
sukkaiset kaupungin nuoret mie-
het Lootin taloon pitämään pahaa
menoa. He piirittivät talon joka
kulmalta ja kutsuivat humalaisen
ukko Lootin ulos tekemään tiliä
siitä että tämä oli nuo vieraat her-
rat päästänyt tyttäriänsä riiaa-
maan. He tiukkasivat:

— Kussa ovat ne miehet, jotka
sinun tykösi yöllä tulivat?

Loot-parka hämmästyi tällaises-
ta pöyhkeilystä ja rupesi pyytä-
mään armoa. Hän rukoili:

— Älkää rakkaat veljet tehkö
vaan mitään pahaa!

Kun rukous näytti kuitenkin ole-
van turhaa, niin rupesi Loot teke-
mään kylläkin rohkeita tarjouksia.
Hän lupaili:

— Hyvät miehet! Niinkuin
tiedätte on minulla kaksi koreata
tytärtä, jotka, vaikka nyt ovatkin
hieman lystiä pitäneet noiden her-
rojen kanssa, eivät vielä miehestä

mitään tiedä. Heidät minä luovutan teidän vapaaseen käytäntöönne, jos ette vaan meille ja vieraillemme mitään pahaa tee.

Mutta miehet olivat joutuneet yhä suuremmassa määrässä mustasukkaisuuden paholaisen valtaan ja uhkasivat tehdä niin paljon pahaa kuin suinkin osaisivat. Rien-sipä muuan jo oveakin särkemään, tarkotuksella, antaa aika löylytyksen noille sisälläoleville herrasmiehille.

Silloin katsoivat herrasmiehetkin täytyvänsä puuttua asiaan, varsinkin kun poliisia ei saatu paikalle hucolimatta siitä, että sitä oli useampaan kertaan telefontse pyydetty Sodoman poliisikamarista. Parhaimmaksi keinoksi näkivät he, asiain näin kriittillisenä ollen, puhkaista noiden mustasukkaisten nuorukaisten silmät, etteivät he näkisi enempää ilkivaltaa harjottaa. Ja pian olivatkin kotirauhan häitrisijät sokeita, niin että he väsyivät ovea etsiessänsä.

Tämän tehtyään ja siten aseman valtiaaksi päästyään sanoivat herrat asiansa, sen nimittäin että he ovat paikkakunnalla hävitysretkilään. He sanoivat Lootille, joka oli mellakassa hieman humalastaan selvinnyt:

— Me hukutamme tämän paikan. Laita tyttäresi ja itsesi eukkoinesi matkakuntoon, tästä tulee äkkilähtö.

(On nimittäin luultavaa että herrat hieman pelkäsivät joutuvansa tuosta silmien puhkasemisjutusta selkkauksiin muiden Sodoman nuorukaisten kanssa, ja pitivät sen vuoksi kiirettä).

Tämä herrojen hävitys ilmoitus sai aika hälinän aikaan talossa. Kapsäkit haettiin kiireen kaupalla vintistä ja ryhdyttiin häääämään kuin tulipalossa. Neidit laitoivat kapsäkkeihinsä kiireesti matkatamineitaan, niinkuin peile-

jä, kampoja, nenäliinoja, hampasharjoja, hajuvettä, puuteria, pomaadaa, pyyheliinoja y. m. y. m. ja Loot itse taas, paitsi yksiä pito-vaatteita, laittoi matkalaukkuun yhden juhlapuvun, tupakkavehkeet, ja pikkus taskumatin. Rouva Loot taas vuorostaan pakkasi muutamia välttämättömiä talous- ja ruokatavaroita suurempaan pärekoriin, sekä toiseen pienempään koppaan vaatteita ja vanhan puukantisen kuvaraamatun ja Sioninkanteleen, sekä suomalaisen virsikirjan.

Kun sitten kaikki oli matkakunnossa, niin pistivät herrat kaupungin palamaan, jonka jälkeen lähdettiin joukolla pakoon juoksemaan. Ennen lähtöä oli kuitenkin varotettu ettei kukaan, ikävyyksiä välttääkseen, saanut katsoa taak-sensa.

Näin jatkettiin sitten matkaa hihkatassa, kunnes rouva Lootille yht'äkkiä juolahti mieleen että hän oli unohtanut ottaa mukaan kahvipannun. Tästä seikasta hämmästyksissään unohti hän tuon lähtiessä annetun ukaasin ja vilkaisi Sodomaan päin kaihoisin katsein. Mutta sitä ei hänen olisi pitänyt tehdä, sillä olihan juurjulmasti taaksekatsominen kielletty. Seuraus tästä vaistomaisesta uteliaisuudesta olikin että rouva Loot ei ollut senjälkeen enää rouva Loot, vaan — rouva suolapatsas.

Lootista tuli siis leskimies. Tämä seikka ei hänelle tuottanut suinkaan kunniaa. Hän näet asetui tyttärensä kanssa asumaan erälle vuorelle, jossa ei ketään muita ihmisiä näkynyt ja nuorista, naimaijässä olevista neideistä tuntui paikka perin ikävältä. Ai-noatakaan nuortamiestä eivät he nähneet kuukausimääriin. Ja se oli sekä heidän, että heidän hurskaan isänsä, kompastuskivi, kuten seuraava historia osottaa.

Eräänä iltana, kun aurinko oli laskeutumaisillaan, istuivat neito-
set luolan suulla ja keskustelivat
hiljaa keskenään. Nuorempi sanoi
vanhemmalle:

— Voi kun täällä on ikävä. Ei
täällä näe ketään muuta miehen-
puolta kun tuon meidän isäukon
rähjän.

— Niin on todellakin, sisko ra-
kas, kuiskasi toinen. — Ihan täs-
sä ikäväänsä kuihtuu ja kuolee.

Mutta silloin pisti nuoremman
tyttären päähän mukava tuuma.
Hän muisti että isäukko oli Sodo-
masta lähtiessä kätkenyt kapsäk-
kiinsä taskumatillisen miestäväke-
vämpää. Sen avulla luuli hän kyl-
lä voitavan saattaa asian parem-
malle tolalle. Ja hän sanoi sisa-
relleen näin:

— Meidän isämme on vanha,
eikä ole muuta miestä makaamaan
meidän kanssamme, koko maan ta-
van jälkeen. Juottakaamme ukko
humalaan ja maatkaamme hänen
kanssansa.

— Bravo, bravo! huusi vanhem-
pi sisar ihastuksissaan.

Ja pian oli päätös tehty. He
juottivat ukon viinalla ja nuorem-
pi tyttö hiipi isänsä sänkyyn. Seu-
raavana iltana myöskin juotettiin
äijä-parka humalaan, että vanhem-
pikin tytär oli tilaisuudessa ma-
kaamaan hänen kanssansa. Eikä
ukko tiennyt mitään tyttäriensä
kepposista, sillä hän oli kovasti hu-

malassa. Hän vaan luuli nähneen-
sä ihanata unta.

Mutta tyttärille sitävastoin jäi
näistä öistä pitempiaikaiset muis-
tot. Kumpikin tulivat he "siunat-
tuun tilaan" ja synnyttivät pojan.
Vanhemman tyttären poika sai ni-
mekseen Moab ja nuoremman Ben
Ammi. Edellisestä tuli moabiitto-
jen ja jälkimäisestä ammonialais-
ten hurskas kanta-isä.

*

Tämä historia ja varsinkin sen
loppuosa osottaa selvästi kuinka
tarpeen kieltolaki olisi tässäkin ta-
pauksessa ollut. Silloin olisi väl-
tetty nämä pikkuskandaalit.

Onni onnettomuudessa kuitenkin
oli se, että hurskas Loot ja hänen
yhtä hurskaat tyttärensä elivät ai-
kana, jolloin nykyaikainen rikos-
laki ei vielä ollut voimassa. Makai-
leisipas nyt tyttäriensä kanssa ja
laittaisi niille perheen, niin hul-
lusti kävisi. Esim. Suomen rikos-
lain 20 luvun 1 pyk. säätää seuraa-
vaa:

"Joka sekaantuu omaan lapseen-
sa tahi muuhun jälkeiseensä, ran-
gaistakoon kuritushuoneella vä-
hintäin kahdeksi ja enintäin kah-
deksaksi vuodeksi. Lapsi tahi jäl-
keinen tuomittakoon kuritushuo-
neeseen enintäin neljäksi vuodeksi,
taikka vankeuteen vähintäin kuu-
deksi kuukaudeksi."

